RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 29 augustus 2017 met nummer RvVb/A/1617/1173 in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0258-A

Verzoekende partij mevrouw Marleen GISTELYNCK, wonende te 9160 Lokeren,

Hoogstraat 163

vertegenwoordigd door advocaat Kurt DE COCK

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 12 december 2016, geregulariseerd met een aangetekende brief van 24 februari 2017, de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 10 november 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de aanvrager tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lokeren van 4 juli 2016 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen van een garage (regularisatie) op een perceel gelegen te 9160 Lokeren, Hoogstraat 167, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie D, nr. 1365R.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 27 juni 2017 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de in het verzoekschrift vervatte grieven inhoudelijk niet kunnen worden beschouwd als een middel zoals bedoeld in de zin van artikel 15, 4° Procedurebesluit en dat het beroep op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1. De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

"

Gelet op de beschikking van de Voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen dd. 27.06.2017;

Het verzoekschrift ingediend door verzoekster bij aangetekende brief dd. 12.12.2016 is wel degelijk ontvankelijk.

De in haar verzoekschrift vervatte grieven kunnen inhoudelijk wel degelijk worden beschouwd als middelen zoals bedoeld in de zin van artikel 15, 4° Procedurebesluit.

Ter motivering en eventuele verduidelijking van dit verzoekschrift meent verzoekster onderstaande middelen te kunnen inroepen:

I. UITEENZETTING VAN DE FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

(…)

II. IN RECHTE

1. AANGAANDE DE TIJDIGHEID EN BELANG

(…)

2. AANGAANDE HET VERZOEK TOT SCHORSING: EEN MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing berokkent aan verzoekster onbetwistbaar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Indien de bestreden beslissing niet wordt geschorst, zal de realiteit het vernietigingsarrest achterhalen.

een ernstig nadeel

Het is onbetwistbaar dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door verzoekster een ernstig nadeel zou berokkenen.

Door de wederrechtelijk uitgevoerde werken op de perceelsgrens waarvoor de regularisatieaanvraag werd ingediend en in de bestreden beslissing de vergunning wordt ingewilligd, komt de stabiliteit van de eigendom van verzoekster in het gedrang.

Gelet op de bouwvallige staat van de garage is het van het grootste belang dat de bestreden beslissing tot het verlenen van de vergunning, in afwachting van de vernietiging, reeds geschorst wordt.

Het is dan ook duidelijk dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onmiskenbaar ernstig nadeel zou berokkenen voor verzoekster.

- een moeilijk te herstellen nadeel

Door de wederrechtelijk uitgevoerde werken op de perceelsgrens komt de stabiliteit van de eigendom van verzoekster in het gedrang.

Het spreekt voor zich dat het voorlopig toekennen van de vergunning voor die werken voor verzoekster onomkeerbare gevolgen zou hebben indien de toestand intussentijd niet wordt hersteld.

Het tijdelijk toestaan van de wederrechtelijke werken aan de bouwvallige garage in afwachting van de uitspraak over de nietigverklaring zou aldus de stabiliteit van de eigendom van verzoekster in het gedrang brengen.

De tenuitvoerlegging van de beslissing zou dan ook onvermijdelijk een moeilijk te herstellen nadeel tot gevolg hebben voor verzoekster.

Er is dan ook zeker voldaan aan de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3. AANGAANDE DE ONTVANKELIJKHEID EN MIDDELEN:

In haar verzoekschrift heeft verzoekster reeds de middelen van haar beroep uiteengezet als volgt:

"Bij deze teken ik bezwaar aan tegen de vergunning om volgende reden :

1. Het een stal in betonplaten betreft, zonder vergunning en deels op mijn grond opgericht

2. Het bouwplan zelf

Dit vermeldt een breedte voor woning (4,5 m), tussenstrook (4m) en stal (3m), totaal 11,5 m — en het perceel (op het bouwplan) vertoont rechts een versprong die op de verkoopplans niet aanwezig is; volgens plans van de beide eigendommen is deze grens recht (zie bijgevoegde kopieën), bovendien is het perceel in kwestie slechts 9m breedte.

Derhalve stel ik dat de betreffende bouwplannen niet in orde zijn en ben ik niet akkoord met de vergunning."

Louter ter vervollediging en verduidelijking wenst verzoekster nog het volgende te vermelden:

Verzoekster meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

EERSTE MIDDEL: schending van de goede ruimtelijke ordening

Om bovenvermelde redenen is de bestreden beslissing in strijd met de goede ruimtelijke ordening.

Zoals het College van Burgemeester en Schepenen terecht oordeelde moet een regularisatieaanvraag op dezelfde wijze worden behandeld als andere vragen.

Er moet worden uitgegaan van de toestand zoals die was voor de uitvoering van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en de aanvraag moet worden beoordeeld op dezelfde wijze als elke andere aanvraag in functie van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats zoals die thans wenselijk is.

Er kan niet worden ontkend dat er vergunningsplichtige, constructieve werken uitgevoerd zijn ter hoogte van de perceelsgrens.

Er werd reeds op 17.08.2015 een stedebouwkundige weigering afgeleverd voor het herbouwen van dezelfde garage.

Zoals terecht door het College van Burgemeester en Schepenen vastgesteld is de garage gelet op de zeer bouwvallige staat nog weinig integreerbaar in de omgeving.

Tevens kan er gebruik gemaakt worden van een vrijstellingsbesluit voor een nieuwbouw garage (Het besluit van de Vlaamse regering tot bepalingh van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (bvr 16/7/2010 b.s. 10/09/2010).

In de bestreden beslissing wordt zonder nader onderzoek ter plaatse zonder meer ten onrechte geoordeeld dat uit niets zou blijken dat de garage zich in een bouwvallige staat bevindt, dit in strijd met wat o.a. kon worden vastgesteld door een landmeter.

Het is ook niet omdat de garage er al meer dan 40 jaar zou staan dat de aangevraagde verbouwingswerken geen ruimtelijke impact zou hebben zeker gelet op de bouwvallige staat met alle risico's vandien.

Het voorstel van de toepassing van het vrijstellingsbesluit voor een nieuwbouw garage, wordt in de bestreden beslissing zonder meer van tafel geveegd omdat de aanvraagster niet de bedoeling zou hebben om een nieuwbouw garage te plaatsen, doch enkel instandhoudingswerken heeft uitgevoerd aan haar garage.

Het is net omdat die instandhoudingswerken in strijd zijn met de goede ruimtelijke ordening om bovenvermelde redenen dat de suggestie van de nieuwbouw garage werd gedaan. Het feit dat dit niet de oorspronkelijke bedoeling was van de aanvraagster doet desbetreffend niet terzake. Indien enkel de bedoelingen van de aanvraagster relevant zouden zijn, dan mist de aanvraag van vergunningen elke doelstelling.

Het is in casu duidelijk dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van de goede ruimtelijke ordening.

<u>TWEEDE MIDDEL: schending van de zorgvuldigheidsplicht als beginsel van behoorlijk</u> bestuur

1.

Verzoekster heeft nooit behoorlijke gelegenheid gehad om haar zaak te verdedigen. De deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN hield op geen enkel ogenblik rekening met de argumenten die door verzoekster werden opgeworpen.

De administratieve overheid heeft de aanvraag van verzoekster duidelijk niet terdege onderzocht, hoewel ze dit verplicht is.

De omstandigheden die door de verzoekende partij worden aangevoerd tot staving van haar bezwaar moeten door de administratieve overheid in elk bijzonder geval worden onderzocht.

Dit onderzoek moet tot uiting komen in de motivering van de beslissing die uitspraak doet over de aanvraag.

In casu is de administratieve overheid niet eens tot het onderzoek van de grond van de zaak gekomen.

Bij gebreke aan een grondig onderzoek heeft de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN o.m. inbreuk gepleegd op de zorgvuldigheidsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

2. De deputatie van de provincieraad OOST-VLAANDEREN heeft zonder meer gesteld dat de te regulariseren werken de goede plaatselijke aanleg niet in het gedrang zou brengen en zonder meer geoordeeld dat de stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verwerende partij zich baseert op onjuiste informatie en assumpties.

Op de elementen die verzoekster aanhaalt waaruit blijkt dat er wel degelijk terechte redenen zijn om de vergunning te weigeren.

Zoals het College van Burgemeester en Schepenen terecht oordeelde moet een regularisatieaanvraag op dezelfde wijze worden behandeld als andere vragen.

Er moet worden uitgegaan van de toestand zoals die was voor de uitvoering van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en de aanvraag moet worden beoordeeld op dezelfde wijze als elke andere aanvraag in functie van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats zoals die thans wenselijk is.

Er kan niet worden ontkend dat er vergunningsplichtige, constructieve werken uitgevoerd zijn ter hoogte van de perceelsgrens.

Er werd reeds op 17.08.2015 een stedebouwkundige weigering afgeleverd voor het herbouwen van dezelfde garage.

Zoals terecht door het College van Burgemeester en Schepenen vastgesteld is de garage gelet op de zeer bouwvallige staat nog weinig integreerbaar in de omgeving.

Tevens kan er gebruik gemaakt worden van een vrijstellingsbesluit voor een nieuwbouw garage (Het besluit van de Vlaamse regering tot bepalingh van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (bvr 16/7/2010 b.s. 10/09/2010).

In de bestreden beslissing wordt zonder nader onderzoek ter plaatse zonder meer ten onrechte geoordeeld dat uit niets zou blijken dat de garage zich in een bouwvallige staat bevindt, dit in strijd met wat o.a. kon worden vastgesteld door een landmeter.

Het is ook niet omdat de garage er al meer dan 40 jaar zou staan dat de aangevraagde verbouwingswerken geen ruimtelijke impact zou hebben zeker gelet op de bouwvallige staat met alle risico's vandien.

Het voorstel van de toepassing van het vrijstellingsbesluit voor een nieuwbouw garage, wordt in de bestreden beslissing zonder meer van tafel geveegd omdat de aanvraagster niet de bedoeling zou hebben om een nieuwbouw garage te plaatsen, doch enkel instandhoudingswerken heeft uitgevoerd aan haar garage.

Het is net omdat die instandhoudingswerken in strijd zijn met de goede ruimtelijke ordening om bovenvermelde redenen dat de suggestie van de nieuwbouw garage werd gedaan. Het feit dat dit niet de oorspronkelijke bedoeling was van de aanvraagster doet desbetreffend niet terzake. Indien enkel de bedoelingen van de aanvraagster relevant zouden zijn, dan mist de aanvraag van vergunningen elke doelstelling.

Alle "redenen" die in de bestreden beslissing worden aangehaald getuigen dan ook enkel van foute veronderstellingen die op niks gebaseerd zijn.

Het feit dat verwerende partij niet nader de toestand ter plaatse heeft onderzocht en zonder meer heeft besloten tot het verlenen van de vergunning druist absoluut in tegen de zorgvuldigheidsplicht.

Uit al het voormelde dient derhalve te worden besloten dat verwerende partij zonder grondig onderzoek tot haar beslissing is gekomen.

Dit betreft een grove onzorgvuldigheid in hoofde van verwerende partij, zodat er sprake is van een schending van de zorgvuldigheidsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

<u>DERDE MIDDEL: schending van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk</u> bestuur

1.

Aangezien verwerende partij tevens niet grondig de redenen heeft uiteengezet in de bestreden beslissing waarom zij de mening toegedaan is dat de stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend, is tevens niet voldaan aan de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

2. De deputatie van de provincieraad OOST-VLAANDEREN heeft zonder meer gesteld dat de te regulariseren werken de goede plaatselijke aanleg niet in het gedrang zou brengen en zonder meer geoordeeld dat de stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verwerende partij zich baseert op onjuiste informatie en assumpties.

Op de elementen die verzoekster aanhaalt waaruit blijkt dat er wel degelijk terechte redenen zijn om de vergunning te weigeren.

Zoals het College van Burgemeester en Schepenen terecht oordeelde moet een regularisatieaanvraag op dezelfde wijze worden behandeld als andere vragen.

Er moet worden uitgegaan van de toestand zoals die was voor de uitvoering van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en de aanvraag moet worden beoordeeld op dezelfde wijze als elke andere aanvraag in functie van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats zoals die thans wenselijk is.

Er kan niet worden ontkend dat er vergunningsplichtige, constructieve werken uitgevoerd zijn ter hoogte van de perceelsgrens.

Er werd reeds op 17.08.2015 een stedebouwkundige weigering afgeleverd voor het herbouwen van dezelfde garage.

Zoals terecht door het College van Burgemeester en Schepenen vastgesteld is de garage gelet op de zeer bouwvallige staat nog weinig integreerbaar in de omgeving.

Tevens kan er gebruik gemaakt worden van een vrijstellingsbesluit voor een nieuwbouw garage (Het besluit van de Vlaamse regering tot bepalingh van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (bvr 16/7/2010 b.s. 10/09/2010).

In de bestreden beslissing wordt zonder nader onderzoek ter plaatse zonder meer ten onrechte geoordeeld dat uit niets zou blijken dat de garage zich in een bouwvallige staat bevindt, dit in strijd met wat o.a. kon worden vastgesteld door een landmeter.

Het is ook niet omdat de garage er al meer dan 40 jaar zou staan dat de aangevraagde verbouwingswerken geen ruimtelijke impact zou hebben zeker gelet op de bouwvallige staat met alle risico's vandien.

Het voorstel van de toepassing van het vrijstellingsbesluit voor een nieuwbouw garage, wordt in de bestreden beslissing zonder meer van tafel geveegd omdat de aanvraagster niet de bedoeling zou hebben om een nieuwbouw garage te plaatsen, doch enkel instandhoudingswerken heeft uitgevoerd aan haar garage.

Het is net omdat die instandhoudingswerken in strijd zijn met de goede ruimtelijke ordening om bovenvermelde redenen dat de suggestie van de nieuwbouw garage werd gedaan. Het feit dat dit niet de oorspronkelijke bedoeling was van de aanvraagster doet desbetreffend niet terzake. Indien enkel de bedoelingen van de aanvraagster relevant zouden zijn, dan mist de aanvraag van vergunningen elke doelstelling.

Alle "redenen" die in de bestreden beslissing worden aangehaald getuigen dan ook enkel van foute veronderstellingen die op niks gebaseerd zijn.

Het feit dat verwerende partij niet nader de toestand ter plaatse heeft onderzocht en zonder meer heeft besloten tot het verlenen van de vergunning druist absoluut in tegen de materiële motiveringsplicht.

Uit al het voormelde dient derhalve te worden besloten dat verwerende partij zonder grondig onderzoek en zonder redelijke motivering tot haar beslissing is gekomen.

Het is derhalve niet duidelijk om welke reden verwerende partij tot de bestreden beslissing is gekomen.

De omstandigheden die door de indieners van een bezwaar worden aangevoerd tot staving van hun bezwaar moeten door de administratieve overheid in elk bijzonder geval worden onderzocht.

Dit onderzoek moet tot uiting komen in de motivering van de beslissing die uitspraak doet over de aanvraag, wat in casu niet het geval is.

Verwerende partij kon er zich niet toe beperken louter te verwijzen naar enkele beweerde doch onterechte veronderstellingen.

Er is derhalve in casu niet voldaan aan de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

VIERDE MIDDEL: machtsoverschrijding

De deputatie van de provincieraad OOST-VLAANDEREN heeft zonder meer gesteld dat de te regulariseren werken de goede plaatselijke aanleg niet in het gedrang zou brengen en zonder meer geoordeeld dat de stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verwerende partij zich baseert op onjuiste informatie en assumpties.

Op de elementen die verzoekster aanhaalt waaruit blijkt dat er wel degelijk terechte redenen zijn om de vergunning te weigeren.

Zoals het College van Burgemeester en Schepenen terecht oordeelde moet een regularisatieaanvraag op dezelfde wijze worden behandeld als andere vragen.

Er moet worden uitgegaan van de toestand zoals die was voor de uitvoering van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en de aanvraag moet worden beoordeeld op dezelfde wijze als elke andere aanvraag in functie van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats zoals die thans wenselijk is.

Er kan niet worden ontkend dat er vergunningsplichtige, constructieve werken uitgevoerd zijn ter hoogte van de perceelsgrens.

Er werd reeds op 17.08.2015 een stedebouwkundige weigering afgeleverd voor het herbouwen van dezelfde garage.

Zoals terecht door het College van Burgemeester en Schepenen vastgesteld is de garage gelet op de zeer bouwvallige staat nog weinig integreerbaar in de omgeving.

Tevens kan er gebruik gemaakt worden van een vrijstellingsbesluit voor een nieuwbouw garage (Het besluit van de Vlaamse regering tot bepalingh van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (bvr 16/7/2010 b.s. 10/09/2010).

In de bestreden beslissing wordt zonder nader onderzoek ter plaatse zonder meer ten onrechte geoordeeld dat uit niets zou blijken dat de garage zich in een bouwvallige staat bevindt, dit in strijd met wat o.a. kon worden vastgesteld door een landmeter.

Het is ook niet omdat de garage er al meer dan 40 jaar zou staan dat de aangevraagde verbouwingswerken geen ruimtelijke impact zou hebben zeker gelet op de bouwvallige staat met alle risico's vandien.

Het voorstel van de toepassing van het vrijstellingsbesluit voor een nieuwbouw garage, wordt in de bestreden beslissing zonder meer van tafel geveegd omdat de aanvraagster niet de bedoeling zou hebben om een nieuwbouw garage te plaatsen, doch enkel instandhoudingswerken heeft uitgevoerd aan haar garage.

Het is net omdat die instandhoudingswerken in strijd zijn met de goede ruimtelijke ordening om bovenvermelde redenen dat de suggestie van de nieuwbouw garage werd gedaan. Het feit dat dit niet de oorspronkelijke bedoeling was van de aanvraagster doet desbetreffend niet terzake. Indien enkel de bedoelingen van de aanvraagster relevant zouden zijn, dan mist de aanvraag van vergunningen elke doelstelling.

Alle "redenen" die in de bestreden beslissing worden aangehaald getuigen dan ook enkel van foute veronderstellingen die op niks gebaseerd zijn.

Het feit dat verwerende partij niet nader de toestand ter plaatse heeft onderzocht en zonder meer heeft besloten tot het verlenen van de vergunning getuigt duidelijk van machtsoverschrijding.

Verwerende partij kon er zich niet toe beperken louter te verwijzen naar enkele beweerde doch onterechte veronderstellingen.

Verwerende partij eigent zich dan ook een opportuniteitsbeoordeling toe die haar niet toekomt. Er is hierdoor derhalve tevens sprake van machtsoverschrijding in hoofde van verweerster.

<u>VIJFDE MIDDEL:</u> schending van de elementaire rechten van de mens, o.m. de artikelen 1, 6, 8 e.a. E.V.R.M.

Artikel 1 E.V.R.M. bepaalt:

"De Hoge Verdragsluitende Partijen verzekeren eenieder, die ressorteert onder haar rechtsmacht, de rechten en vrijheden welke zijn vastgesteld in de Eerste Titel van dit verdrag."

Artikel 6 EVRM formuleert het grondrecht op een eerlijk proces (fair trial) .

- · het decisiebeginsel: recht op een behandeling en beslissing binnen een redelijke termijn
- · het verdedigingsbeginsel (hoor en wederhoor)
- · het onpartijdigheidsbeginsel: recht op onafhankelijke en onpartijdige rechtspraak
- · het motiveringsbeginsel: recht op motivering van de uitspraak
- · het beginsel van toegang tot de rechter (jus de non evocando)
- · het recht van partijen op rechtsbijstand
- · het openbaarheidsbeginsel: het recht op (interne) openbaarheid: de interne openbaarheid garandeert dat betrokkenen inzage hebben in alle stukken, de externe openbaarheid maakt dat de samenleving de rechtsgang kan controleren

Zoals reeds gesteld is gelet op bovenvermelde redenen niet voldaan aan deze beginselen.

Verzoekster heeft niet behoorlijk de kans gehad zich te verdedigen, werd geen rekening gehouden met haar aangehaalde redenen, werd de beslissing niet gegrond gemotiveerd, is niet voldaan aan het openbaarheidsbeginsel enz., zodat de bestreden beslissing in strijd is met artikel 6 E.V.R.M.

Tevens maakt de bestreden beslissing een schending uit van artikel 8 E.V.R.M., zijnde het recht op eerbiediging van privé-, familie en gezinsleven, dat het volgende bepaalt:

- 1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.
- 2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

In casu wordt verzoekster door de verleende vergunning voor de verbouwingswerken aan de bouwvallige garage op de perceelsgrens geschonden in haar recht op privé-leven en haar woning, zodat artikel 8 E.V.R.M geschonden is.

De bestreden beslissing van verwerende partij is derhalve genomen met miskenning van de artikelen van het E.V.R.M. o.a. 1, 6 en 8.

BESLUIT

De bestreden beslissing werd genomen in strijd met bovenvermelde beginselen en artikelen.

Er werd ten onrechte geoordeeld dat de stedebouwkundige vergunning kan worden verleend.

..."

2. Artikel 35 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de bestreden beslissing vernietigt als het beroep gegrond wordt verklaard.

Artikel 15, 4° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift de ingeroepen middelen bevat. Een middel is een voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze rechtsregels naar het oordeel van de verzoekende partijen worden geschonden door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

Uit deze bepalingen volgt dat de Raad enkel bevoegd is om een vergunningsbeslissing te vernietigen, die strijdig is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dat het de verzoeker toekomt om in zijn verzoekschrift middelen te ontwikkelen die deze onregelmatigheid van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

3. Overeenkomstig artikel 59, §3 Procedurebesluit krijgt de verzoekende partij de mogelijkheid een verantwoordingsnota in te dienen om onder meer aan te duiden waar en op welke wijze zij in hun initiële verzoekschrift hun middelen hebben omschreven.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verantwoordingsnota haar vordering uitbreidt met een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en aanvullende middelen. De verzoekende partij kan haar initieel verzoekschrift aan de hand van haar verantwoordingsnota niet zodanig aanvullen. Deze argumentatie had reeds in het inleidend verzoekschrift kunnen worden opgeroepen, minstens wordt niet uiteengezet waarom deze argumentatie niet in het inleidend verzoekschrift kon worden opgeworpen, zodat er geen rekening mee kan worden gehouden.

4. In haar initieel verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat zij 'bezwaar' aantekent tegen de bestreden beslissing omdat de aanvraag deels op haar grond wordt opgericht en de bouwplannen niet in orde zijn.

Het inhoudelijk bekritiseren van een vergunningsbeslissing zonder een onregelmatigheid aan te tonen, kan niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel in de zin van artikel 15, 4° Procedurebesluit. Om ontvankelijk te zijn moet in een middel niet enkel een onregelmatigheid

worden aangeduid, maar moet tevens uiteengezet worden op welke wijze de vergunningsbeslissing de regelgeving, voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur schendt. Het louter formuleren van kritiek op een aantal omstandigheden, doch niet op de bestreden beslissing, kan niet beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

De aangehaalde grieven bevatten geen geschonden geachte regelgeving of de wijze waarop deze naar het oordeel van de verzoekende partij zou geschonden zijn. De in het verzoekschrift vervatte grieven kunnen inhoudelijk niet worden beschouwd als een middel zoals bedoeld in de zin van artikel 15, 4° Procedurebesluit.

Gelet op artikel 59, §4 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
- 2. Het beroep is klaarblijkelijk onontvankelijk.
- 3. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, worden ten laste van de verzoekende partij gelegd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 29 augustus 2017 door:

De griffier, De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Jonathan VERSLUYS Filip VAN ACKER